

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v pětičlenném senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jakuba Camrdu, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **O. B.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Ondřejem Rejskem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Buzulucká 431, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 7. 2008, č. j. 29 Az 76/2007 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Opatrovníkovi Mgr. Ondřeji Rejskovi, se sídlem v Hradci Králové, Buzulucká 431, **se určuje** odměna částkou 600 Kč, která mu bude vyplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 10. července 2008, č. j. 29 Az 76/2007 - 27 Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) zastavil ve smyslu ustanovení § 33 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2007, č. j. OAM-10-494/LE-BE03-BE07-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil azyl dle ustanovení § 12, § 13, § 14 a § 14a) a § 14 b) zákona o azylu.

Usnesení obsahovalo správné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení s tím, že kasační stížnost se podává prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že krajský soud usnesením č. j. 29 Az 76/2007 - 24 ze dne 25. 4. 2008 ustanovil žalobci opatrovníka – Mgr. Romana Rejska, advokáta se sídlem v Hradci Králové, Buzulucká 431, když v průběhu řízení před krajským soudem vyšlo najevo, že žalobce dne 15. 1. 2008 svévolně opustil PoS v Kostelci nad Orlicí bez udání adresy a jeho místo pobytu nebylo známo. Tato skutečnost byla potvrzena orgány MV ČR.

Dne 10. 7. 2008 pak krajský soud řízení o žalobě kasační stížností napadeným usnesením zastavil. Usnesení doručil ustanovenému opatrovníkovi dne 16. 7. 2008. Dne 15. 8. 2008 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení kasační stížnost. Dne 4. 2. 2009 byla kasační stížnost postoupena Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Bylo-li v dané věci rozhodnutí krajského soudu opatrovníkovi stěžovatele doručeno ve středu 16. 7. 2008, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti ve čtvrtek 17. 7. 2008 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy ve středu 30. 7. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Kasační stížnost byla krajskému soudu doručena až dne 15. 8. 2008 a je podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl ustanoven opatrovník, který je advokátem; v takovém případě mu přísluší odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Podle § 9 odst. 5 této vyhlášky se při výkonu funkce opatrovníka ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, považuje za tarifní hodnotu částka 500 Kč. Podle § 7 vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 500 Kč částku 300 Kč. Soud proto určil odměnu advokátovi za jeden úkon právní služby částkou 1x 300 Kč a 1x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 5, § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 600 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu